

Arrest

nr. 96 423 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 27 september 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 22 augustus 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COPINSCHI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 22 augustus 2012 een vierde asielaanvraag in. De aanvraag werd op 28 augustus 2012, ten aanzien van verzoeker en verzoekster afzonderlijk, niet in overweging genomen onder bijlage 13^{quater}. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enig middel afgeleid uit de overtreding van het artikel 51/8, alinea 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang, het verblijf, de vestiging en tot de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 relatief aan de formele motivering van administratieve akten, van het principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen, van het proportionaliteitsprincipe, van de manifeste appreciatiefout, van het principe van een behoorlijke administratie, van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt; DOORDAT: De bestreden akte steunt op de volgende beschouwingen : (...). TERWIJL,

1. Schending van het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 - Manifeste appreciatiefout. Het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 is als volgt opgesteld : (...). Volgens de jurisprudentie van de Raad van State : (...). In huidig geval, beschouwt de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door zich te steunen op het voorgenoemde artikel 51/8, dat het document opgesteld door de organisatie voor de verdediging van de rechten van de mens « Migratie en Recht », document voorgelegd in origineel door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, zou niet beschouwd kunnen worden als een « nieuw element » in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, alinea 1. Om dit te doen, beweert de Dienst voor Vreemdelingenzaken dat : " (...) Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Dit doende, stelt de Dienst voor Vreemdelingenzaken zich tevreden met het beweren dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft, dit zonder het verwerpen van het in overweging nemen te motiveren van dit nieuw document op basis van het voorgenoemde artikel 51/8, alinea 1. Ter inleidende titel, dient er te worden onderstreept dat noch de authenticiteit noch de validiteit van dit nieuw document, voorgelegd in origineel door de verzoekers, werden weerlegd door de Dienst voor Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing. Tenslotte, dient er te worden beschouwd dat dit document wel degelijk authentiek en geldig is. Dit document is opgesteld door de organisatie voor de verdediging van de rechten van de mens « Migratie en Recht » en bevestigt meerdere van de uiteengelegde elementen door de verzoekers in het kader van hun 1ste en 2de asielaanvraag. Dit document brengt dus een « nieuw bewijs van feiten of situaties voorheen ». Het had dus, overeenkomstig met het artikel 51/8, alinea 1 en op basis van de voorgenoemde jurisprudentie van de Raad van State, in beschouwing moeten worden genomen door de Dienst voor Vreemdelingenzaken. Dit document legt eveneens de ondergane vervolgingen uiteen door de verzoeker, voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, vervolgingen waarvan de verzoeker een perfect concordant vertoog van heeft gedaan nabij de Belgische asielinstanties gedurende zijn asielaanvragen. Het is dus helemaal onjuist om te beschouwen, zoals de Dienst voor Vreemdelingenzaken het nochtans doet in de bestreden beslissing, dat « Overwegende dat betrokkene in zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. " Inderdaad, en in tegenstelling tot hetgeen de Dienst voor Vreemdelingenzaken beschouwd heeft in de bestreden beslissing, is dit document van aard om de credibiliteit van de verklaringen van de verzoeker afgelegd gedurende zijn 1ste en 2de auditie voor de Belgische asielinstanties, te versterken. Er dient dus te worden beschouwd dat dit document, en de informatie erin behouden, wel degelijk een « nieuw element » vormt in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980. Inderdaad, het centraal element van het vertoog van de verzoeker voor de Belgische asielinstanties wordt gevormd door de beschuldiging en veroordeling van zijn broer I.P. omwille van zijn betrekkingen met de Tsjetsjeense strijders, alsook dat de aanhoudingen, detenties en vervolgingen waar de verzoeker het slachtoffer van is geweest vanwege de Dagestaanse autoriteiten. Deze elementen worden aldus bevestigd door de informatie-elementen behouden in het nieuw document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag. Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken, niet over de macht beschikt om de informatie-elementen behouden in het document te onderzoeken, dat in origineel werd voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, deze bevoegdheid zijnde toegekend aan het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. Welnu, het is evident dat, in het geval dat de 4de asielaanvraag van de verzoekers overgedragen zou geweest zijn aan het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, deze instantie, in huidig geval, de organisatie die het document opgesteld heeft had kunnen ondervragen, teneinde om de credibiliteit na te gaan van de informatie erin behouden, informatie dat duidelijk het bestaan bevestigt, in hoofde van de verzoekers, van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980. Het origineel document opgesteld door de organisatie voor de verdediging van de rechten van de mens « Migratie en Recht », voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element » in de zin van het voorgenoemde

artikel 51/8, alinea 1, vermits het niet heeft kunnen worden voorgelegd in een vroeger stadium van de procedure, dat het een nieuw bewijs met zich meebrengt van de feiten of situaties voorheen en dat het een document vormt dat in staat stelt om te oordelen over de credibiliteit van de verklaringen van de verzoekers met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland. Door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken dus het artikel 51/8, alinea 1 van de wet van 15 december 1980 geschonden en heeft een manifeste appreciatiefout gemaakt. Een identieke redenering dient te worden gevolgd met betrekking tot de aile opgesteld door de Raadsman van de verzoeker in Dagestan. Dit document brengt effectief een nieuw bewijs van de feiten of situaties voorheen met zich mee, dit overeenkomstig met de constante jurisprudentie van de Raad van State terzake. Bovendien, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 geschonden, doordat ze niet op geldige wijze, in hoofde van de verzoekers, een gegronde vrees tot vervolging weerlegt, in de zin van het 1ste artikel van de Conventie van Genève en van het artikel 48/3 van de wet van 15/12/1980, noch weerlegt ze op geldige wijze het bestaan, in hoofde van de verzoekers, van een werkelijk risico tot het ondergaan van zware aantastingen, zoals gedefinieerd in het artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980. Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden aktes en beslissingen dienen nietig verklaard te worden.

2. Schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes - Schending van het principe volgens dewelke de administratie alle elementen van de zaak in beschouwing dient te nemen, wanneer ze een beslissing neemt. Het document voorgelegd in origineel door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag (document opgesteld door de organisatie voor de verdediging van de rechten van de mens « Migratie en Recht »), alsook de mail geadresseerd door de Raadsman van de verzoeker in Dagestan, behouden elementen die niet werden ingeroepen door de verzoekers in het kader van hun 2de asielaanvraag voor de Belgische autoriteiten, deze elementen zijnde ter kennis gebracht aan de verzoekers door de zus van de verzoekers, na het afsluiten van hun 1ste en 2de asielaanvraag van de verzoekers nabij de Belgische autoriteiten. Inderdaad, deze documenten bevestigen de elementen die naar voren werden gebracht door de verzoekers ter ondersteuning van hun 1ste en 2de asielaanvragen nabij de Belgische autoriteiten. Het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element » in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet op een vroeger stadium van de procedure had kunnen voorgelegd worden en dat het een document vormt dat in staat stelt om de verklaringen van de verzoekers te versterken, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland. Bovendien, door te beschouwen, zoals gedaan wordt in de bestreden aktes en beslissingen, dat « Overwegende dat betrokkene in zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.», de Dienst voor Vreemdelingenzaken haar bevoegdheden te buiten gaat die haar zijn toegekend door het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980. Inderdaad, deze bepaling stelt de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel in staat van een nieuwe asielaanvraag niet in beschouwing te nemen, indien de asielaanvrager : reeds een zelfde asielaanvraag reeds heeft ingediend; en dat hij geen element verschaft, die wat haar betreft, serieuze indicaties inhoudt op het bestaan van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 of van serieuze indicaties op een werkelijk risico tot zware aantastingen, zoals gedefinieerd door het artikel 48/4. Welnu, in huidig geval, kan men niet anders dan vast te stellen dat de motivering van de bestreden aktes en beslissingen niet overeenstemt met de twee criteria behouden in het voorgenoemde artikel 51/8. Bovendien, door de bestreden beslissing te motiveren op deze manier, houdt de Dienst voor Vreemdelingenzaken op geen enkele manier rekening met de informatie-elementen behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag. Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat door de bestreden aktes en beslissingen te motiveren zoals ze het heeft gedaan, dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden, alsook de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes. Door de bestreden beslissing te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken eveneens het principe geschonden, volgens dewelke de administratieve autoriteit, ertoe gehouden is alle pertinente elementen van de zaak in beschouwing te nemen, alvorens een beslissing te nemen. Uit al hetgeen hier vooraf gaat, vloeit voort dat de beslissingen tot weigering van het in overweging nemen van de 4de asielaanvraag van de verzoekers (bijlagen 13quater), de wettelijke bepalingen en administratieve principes niet in acht nemen, die door huidig beroep worden bestreden. »

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Op 22 augustus 2012 dienden verzoekers een vierde asielaanvraag in. Ze legden hierbij de volgende documenten neer:

- Brief van de mensenrechtenorganisatie Migratie en Recht (ongedateerd), die door zijn neef werd opgestuurd per post. Verzoekers leggen de afgestempelde enveloppe voor.
- Namenlijst van mensen die hun situatie kunnen bevestigen.
- E-mail met bijlagen van advocaat U. R, waarin elementen van hun asielrelaas worden bevestigd en waarbij hij verklaart dat hij de reden waarom verzoeker zou zijn gearresteerd en mishandeld door de Russische politie niet kan achterhalen. De e-mail werd verzonden door B. R, die de enige persoon zou zijn die e-mails kan verzenden in het dorp. Verzoekers verklaren dat de originelen van de door hem toegevoegde documenten met de post zijn opgestuurd en onderweg zijn.
- Verzoekers verklaren dat ze bewijzen verwachten van een ex-lid van partij Y, D. U, die nu in Zweden is.

In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat de asielaanvragen bij toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet niet in overweging worden genomen omdat de voorgelegde documenten een gesolliciteerd karakter hebben, verzoekers geen originele documenten maar scans voorleggen, waarvan de herkomst en de authenticiteit niet kunnen worden nagegaan en de loutere bewering dat er bewijzen onderweg zouden zijn bezwaarlijk als een nieuw element kunnen worden beschouwd.

Uit voorgaande volgt dat de verwerende partij in haar overwegingen geen inhoudelijke appreciatie van de voorgelegde documenten heeft opgenomen, zodat verzoekers' grief op dit punt niet kan worden weerhouden. Derhalve maken verzoekers noch de manifeste appreciatiefout, noch de schending van de artikel 62 van de vreemdelingenwet, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aannemelijk.

Verzoekers niet kunnen worden gevolgd waar zij stellen dat in de bestreden beslissingen louter wordt gemotiveerd dat het voorgelegde document een gesolliciteerd karakter heeft, zonder de authenticiteit of de validiteit ervan te betwisten, gezien het gesolliciteerd karakter van een document ertoe leidt dat de authenticiteit van de erin vervatte verklaringen niet kan worden nagegaan.

Verzoekers kunnen evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat het 'nieuw' karakter van de door hen in hun vierde asielaanvraag aangehaalde elementen erin bestaat dat deze documenten bijdragen aan de geloofwaardigheid van hun asielmotieven, zoals deze werden geformuleerd in de eerste en de tweede asielaanvraag. De nieuwe gegevens moeten immers betrekking hebben op feiten of situaties die zich

hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar op de inhoud ervan. De stukken die thans worden voorgelegd kunnen weliswaar 'nieuw zijn' in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, maar de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat deze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van haar eerdere asielaanvragen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020).

Verzoekers betwisten niet dat de door hen voorgelegde documenten betrekking hebben op de elementen die ze reeds hebben opgeworpen tijdens de eerste en de tweede asielaanvraag. Om die reden kunnen ze zich niet dienstig op de voorgelegde documenten beroepen. De beschouwingen waarbij wordt gesteld dat de desbetreffende documenten bijdragen aan de geloofwaardigheid van de reeds door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in overweging genomen elementen kunnen hier geen afbreuk aan doen.

De verwerende partij heeft de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid niet op kennelijk onredelijke wijze overschreden door te oordelen dat door verzoekers geen gegevens aangebracht worden die voldoen aan het begrip "nieuwe gegevens" in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC